alit̃ sentiebat quã loquebat̃. Corrupti st̃. id ẽ deprauati st̃ iudei. de prauantes & corrũpentes scripturas xp̃m p̃dicentes.
E t abhominabiles facti st̃. id ẽ iecti & despicabiles inoculis dei. Abhominatio q̃ppe ẽ. nimia abiectio. q̃ndo ita q̃s despi
cit. ut nec homine dignũ iudicet. S̃ ipsũ uerbũ qđ ẽ abhominor abeo qđ ẽ homo cõponit̃. Instudiis suis. id ẽ inactib; t.
etiã cupiditatib; & desideriis. quib; t̃rena tantũ diligebant. N̄ ẽ q̃ faciat bonũ. Querit̃ q̃dẽ qđ dicat. n̄ ẽ q̃ faciat bo
nũ. cũ multi scõ4 bonũ fecerunt. Nũqđ enĩ abraha bonũ n̄ fec̃. q̃ndo secut' ẽ dñm & eo p̃cipiente de t̃ra cognationis sue
exiuit. q̃ndo etiã et unicũ filiũ suũ immolare uoluit. sic & multi scõ4 bonũ fecer̃. Et t̃c quidẽ q̃ndo xp̃c inmundũ
uenit. n̄ pauci erant electi. q̃ bonũ faciebant. s̃ tanti erant mali. ut pene nec ẽẽ uiderent̃. Sẽ. Potẽ & ita intelligi.
N̄ ẽ q̃ faciat bonũ. ut intelligam' omem iusticiã & uirtutes scõ4 nihil uideri. cõparatas illi sũme bono & eẽntialit̃ iusto.
De quo scriptũ. N̄ est q̃ faciat bonũ. n̄ ẽ usq; ad unũ. id usq; ad xp̃m. Dñs de celo p̃spexit sup filios hominũ. Dñs id. ds pat̃.
respex̃ sup iudeos si forte cognoscerent diuinitatẽ filii sui. inassumpta humanitate latentẽ. Filios enĩ hominũ apellat iu
deos. ex stirpe patriarcharũ descendentes q̃si rationabiles. ut pote legẽ & p̃phetias legentes. Nã cet̃e gentes idolis immo
lantes. brute q̃dã ĩ erant. Nec insup ẽẽ inconspectu dei iudicabunt. dicente esaia. Omis gentes q̃si n̄ sint. sic st̃ cora deo. Ds
enĩ solus uere & sũme ẽ. aeui' ẽẽ. omĩ n̄rm ẽẽ descendit. Unde q̃d autẽ abhoc ẽẽ desierit. subsistere n̄ poterit. Ut uideat si ẽ
intelligens. Diuinos nihil refugit aspect'. q̃n omĩa p̃sentia p̃terita & futura penetret. s; uidere ds dr̃ ideo. qđ alios uidere fa
ciat. siẽ & cognoscere. Iusto dĩ iudicio dap̃natos iudeos. qm̃ dñm inhomine latentẽ intelligere noluer̃. Aut requirens dm̃. id
p̃cepta ei' adimplere studens. Sepulchrũ patens ẽ guttur eo4. id iudeo4 ũba. Inguture enĩ format̃ uox. que labiis p̃fert̃.
G utt̃ g iudeo4 inst̃. id ũba sepulchrũ patens st̃. q̃ ad nihil aliud ora aperiunt. n̄ ut xp̃o detrahant. Linguis suis dolose
agebant. cũ dicerent. magist̃. scim' q̃ uerax es & cetera. Venenũ aspidũ. id mortale & periculosissimũ. Aspis enĩ gen' serpentis
ẽ. Cui' uir' incurabile. constat fore. hui' hec fert̃ natura. ut dũ incantat̃ unã aurẽ t̃re applicet. Aliã cauda obturet.
ne ũba incantantis audiat. & uenefici incantantis sapient̃. Simili g̃ m̃ obturant aures iudei. ne ũba xp̃i boni incantat
oris exaudirent. Xp̃c q̃ppe sc̃is p̃dicationib; uelut q̃b;dã p̃cantationib; mentes auditor4 de malo ad bonũ cuertebat.
S ub labiis eo4. id incorde eo4. Cor enĩ sub labiis ẽ. Quo4 os maledictione & amaritudine plenũ ẽ. Maledictio p̃ti
net ad blasphemias. q̃b; iudei male de xp̃o loquebant̃. sic ẽ. Nolum' hũc regnare sup nos. & n̄ habem' regẽ n̄ cesarẽ.
A maritudo p̃tinet ad ea que de ipso incorde male cceperant. Veloces pedes eo4. id festini adeffundendũ sanguinẽ.
id ad interficiendũ xp̃m. Nã ei' mortẽ. de q̃ male tractauerant. uelocit' adimplere cupiebant. Contritio & infelici
tas. Contritio p̃tinet ad dolorẽ q̃ attriti st̃ inromana obsidione. xl. ii. anno passionis dominice. Infelicitas ad eãdẽ
calamitatis p̃tinet miserias. Quib; scilicet sub tito & uespasiano affecti st̃. inuiis eo4. id inactionib;. Et uiã pacis n̄
cognouer̃. id xp̃m. q̃ de semet ipso ait. Ego sũ uia. Ipse ẽ enĩ uia. q̃ nos adpatriã reducẽ sola. Ipse etiã ẽ pax. pacificans
omĩa que incelis st̃. & q̃ interra. hanc uiã nescier̃ iudei ideoq; ad patriã redire nequer̃. N̄ ẽ timor dĩ. ant̃ oculos eorũ.
T imor dĩ patris n̄ ẽ ante oculos. id inmente ipso4. qm̃ uidelicet scripturas ei' filiũ p̃dicantes ẽtep ser̃. Nonne cognos
cent om̃s. qđ cognoscunt inferi' sudet in q̃ns. Quõ dñs ingeneratione iusta ẽ. Due enĩ st̃ generationes. una malorũ.
altera iustorũ. adquã uidelicet dñs accessit. Est g̃ sens. Cũ inquit infideles & penitentes iudei ceperint affligi. tam
festũ erit qđ dñs abeis adelectos transierit. Legim' enĩ qm̃ imminente iã dicta obsidione. admoniti sunt fideles ut
transirent de iudea adregnũ agrippe. q̃ interi securi possent latitare. Qui deuorant plebẽ meã sic escã panis.
I udei uidelicet n̄ m' cupiebant. plebẽ xp̃i manducare p̃dere. ac si famelic' panẽ. ut quecũq; cibũ unde cupit manduc
care. Dñm n̄ inuocauer̃. iudei uidelicet iã obsessi. multisq; tribulationib; afflicti. dñm n̄ inuocauer̃. id auxiliũ ei' n̄ inq̃
sier̃. etiã cũ ẽẽt contritio & infelicitas inuiis eo4. Illic trepidauer̃ timore. ubi n̄ erat timor. id timuer̃. ubi n̄ timendũ n̄
erat. ne scilicet amitterent regnũ. locũ. & gentẽ si inxp̃m crederent. iuxta qđ ipsi dicebant. Si dimittim' eũ sic.
om̃s credent ineũ. & uenient romani. & tollent n̄rm locũ & gentẽ. Timuer̃ g̃ ut dictũ ẽ. ubi n̄ erat timor. Quia xp̃m
scilicet regnũ p̃dere. Cũ utiq; si ineũ credere uellent. omĩ regno felicius regnare possent. Quoniã ds ingeneratione ius
ta ẽ. id inelectis & infidelib;. Consiliũ inopis confudistis. Alii codices habent. confudisti. i. o ppl̃e iudaice. id confundere
uoluisti. Si autẽ confudistis legat̃. subaudiendũ ẽ. o iudei. inopẽ apellat xp̃m. q̃ cũ ẽẽt diues. p̃pt nos humilis uoluit
apparere. Consiliũ autẽ ei fuit. ut gen' humanũ redimeret. qđ consiliũ conati st̃ impedire iudei. s; n̄ ualuer̃. Quoniã dñs

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. p.%2024 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos (http://www.e-codices.ch/en/csg/0312/p.%2024)